

Μητροπ. Πισιδίας προς Ρώσους: “Κάποτε ζητούσατε την ποιμαντική μας μέριμνα”

/ [Επικαιρότητα](#)

Ενόψει της “ενωτικής συνόδου που πραγματοποιείται το Σάββατο 15 Δεκεμβρίου στο Κίεβο, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα αλλά και της δεδομένης κατάστασης και κλίματος που επικρατεί μετά την κίνηση του Οικουμενικού Πατριάρχη να προχωρήσει στην αυτοκεφαλία της εκκλησίας της Ουκρανίας, η διακοπή της Ευχαριστιακής Κοινωνίας με το Οικουμενικό Πατριαρχείο μετά από ανακοίνωση του Πατριαρχείου της Μόσχας, θόλωσε ακόμη περισσότερο το τοπίο.

Ιεράρχες που πάλεψαν για την ποιμαντική μέριμνα των Ρώσων Ορθοδόξων ειδικά στην Τουρκία σήμερα νιώθουν προδομένοι από την απόφαση που πήρε η Ρωσική εκκλησία να διακόψει την Ευχαριστιακή Κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Έχει μεγάλο ενδιαφέρον να θυμηθεί κανείς, τον αγώνα που δόθηκε τα προηγούμενα χρόνια από την πλευρά της ρωσικής εκκλησίας να εξασφαλίσει στους Ρώσους Ορθόδοξους που ζούσαν στην Αττάλεια της Τουρκίας, ποιμαντική μέριμνα, ενώ σήμερα σε αυτούς τους ίδιους ζητείται η διακοπή της Κοινωνίας με το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Τότε λοιπόν ο τότε Πατριάρχης της Μόσχας Αλέξιος ο Β΄ είχε στείλει επιστολή στον Οικουμενικό Πατριάρχη και τον παρακαλούσε να αναλάβει την μέριμνα των Ρώσων Ορθοδόξων που βρισκόταν στην Αττάλεια, άρα σε κανονικό έδαφος του Πατριαχείου.

Ο Μητροπολίτης Πισιδίας, Αττάλειας και Αλάνιας Σωτήριος ο οποίος κλήθηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο το 1992, να αναλάβει την ποιμαντική μέριμνα αυτών και έδωσε έκτοτε μεγάλο αγώνα για να τους βοηθήσει, σήμερα αποστέλει επιστολή σε αυτούς να εκφράσει το παράπονό του για την διακοπή κοινωνίας που διέταξε ο Πατριάρχης Μόσχας.

Και τονίζει ότι ,”όταν, με τη βοήθεια του Θεού όλα τακτοποιήθηκαν και όλοι σεις αποκτήσατε πλέον τους ιερούς Ναούς σας ανοιχτούς, τους δικούς σας μόνιμους ιερείς, για να σας εξυπηρετούν και αγιάζουν με τα Ιερά Μυστήρια, ήρθε “ώς κεραυνός έν αίθρία” η γνωστή πρόσφατη απόφαση της Συνόδου του Μίνσκ: Οι Εκκλησίες στην Αττάλεια είναι σχισματικές, όπως και όλες οι άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες που υπάγονται στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως!”

Ο Μητροπολίτης στην επιστολή του αναφέρεται με λεπτομέριες σε όσα διαδραματίστηκαν ως σήμερα και αξίζει κανείς να την διαβάσει.

Διαβάστε την επιστολή του Σεβασμιωτάτου, που παραθέτουμε (αυτούσια) αλλά και την επιστολή που έστειλε ο αίδιμος Πατριάρχης Μόσχας Αλέξιος ο Β στον Οικουμενικό Πατριάρχη ζητώντας του την βοήθεια που σήμερα μπορεί να πει κανείς ότι λησμονείται με την διακοπή Κοινωνίας.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΤΗΣ ΑΤΤΑΛΕΙΑΣ (παρακάτω την παραθέτουμε και αυτούσια)

Προς τον Ιερό Κλήρο και το χριστεπώνυμο πλήρωμα της Επαρχίας Πισιδίας, Ατταλείας & Αλάνιας

Αδελφοί, αδελφές και παιδιά μου εν Χριστώ αγαπητά,

Επί δέκα χρόνια ακούω τους πόνους σας, τα προβλήματά σας, τις αγωνίες σας και προσπαθώ να κάνω για σας, μαζί με τις προσευχές μου, ό,τι καλύτερο μπορώ. Σήμερα όμως, ο πνευματικός σας πατέρας αισθάνεται την ανάγκη να μοιραστεί μαζί σας τον δικό του πόνο και να ζητήσει τη δική σας προσευχή.

Θα ήθελα να γνωρίζετε ότι η αγάπη μου προς τους Ρώσους και την εν Ρωσσία Ορθόδοξη Εκκλησία άρχισε να ενθρονίζεται στην καρδιά μου από τα φοιτητικά μου χρόνια, όταν ακούγαμε τους σκληρούς διωγμούς, που είχε εξαπολύσει ο Στάλιν κατά της Εκκλησίας, ιδιαίτερα κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του. Τα όσα μαθαίναμε τότε μας συνεκλόνιζαν. Γι αυτό, στο Οικοτροφείο που μέναμε, είχαμε αποφασίσει με τους συμφοιτητές και φίλους μας, κάθε μέρα στην κοινή πρωινή

προσευχή μας, να απευθύνουμε ειδικές δεήσεις προς τον Θεόν, για τους διωκομένους χριστιανούς της Ρωσσίας.

Αργότερα ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, αισθάνθηκα ιδιαίτερη συγκίνηση με την επίσκεψη του αοιδίμου Πατριάρχη Μόσχας Ποιμένος, ο οποίος μάλιστα μου είχε χαρίσει έναν επιστήθιο σταυρό, τον οποίο τον φορώ και στις Θείες Λειτουργίες στην Αττάλεια και Αλάνια. Επίσης σταυρό και επισκοπικό Εγκόλπιο της Παναγίας μου χάρισε αργότερα και ο αοίδιμος Πατριάρχης Μόσχας Αλέξιος Β'. Τα κρατώ ως ιερά κειμήλια, και τα θεωρώ σαν μια παρότρυνση να συμπαραστέκομαι πνευματικά στους ορθοδόξους ρώσσους αδελφούς.

Έτσι προετοιμασμένη η ψυχή μου, σκίρτησε από χαρά όταν, από το 1992 και μετά, έβλεπα να έρχονται στην Εκκλησία μας στη Σεούλ όλο και περισσότεροι αδελφοί και αδελφές μας από τη Ρωσσία και τις άλλες χώρες της πρ. Σοβιετικής Ένωσης, μετά τη διάλυσή της. Με τους πρώτους εξ αυτών, αρχίσαμε το 1992 να τελούμε θ. Λειτουργίες στα σλαβωνικά, οργανώσαμε χορωδία, τυπώσαμε Ιερές Ακολουθίες και τη θ.Λειτουργία. Στην πρώτη του δέ, επίσκεψη στην Κορέα ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος θεμελίωσε στη Σεούλ τον Ι.Ναό του Αγ. Μαξίμου του Γραικού, ώστε να τελούνται ανελλιπώς οι Ιερές Ακολουθίες και Θείες Λειτουργίες στα σλαβωνικά, χάριν των σλαβοφώνων, των οποίων ο αριθμός όλο και μεγάλωνε. Για την αγιογράφηση του Ναού φέραμε αγιογράφο από τη Ρωσία και έκανε εικόνες με λαοφιλείς Αγίους της Ρωσσίας. Τοποθετήθηκε το Εικονοστάσι από την Αγία Πετρούπολη με εικόνες ρωσικής τεχνοτροπίας, και όλα τα ιερά σκεύη που χρησιμοποιούνται είναι ρωσικά. Έτσι οι Ρώσσοι αδελφοί μας μπαίνοντας στο Ναό αισθάνονται οικείο το περιβάλλον.

Όμως, πολύ πόνεσα, όταν παρ' όλα όσα κάναμε για τους Ρώσσους αδελφούς μας, προ 20ετίας, ο Προτεστάντης Γραμματέας του Εθνικού Συμβουλίου Εκκλησιών Κορέας μου έφερε γράμμα του τότε προέδρου του τμήματος εξωτερικών υποθέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, που ζητούσε από τις Προτεσταντικές Εκκλησίες της Κορέας δωρεά 500.000 δολλαρίων USA για να κτιστεί ρωσική Εκκλησία στη Σεούλ! Ο άνθρωπος ξαφνιασθηκε όταν τον πληροφόρησα ότι ήδη έχουμε ειδική Εκκλησία για τους Ρωσσόφωνους, η οποία εξυπηρετεί άνετα τους προσερχομένους Ρώσσους πιστούς. Αν ήξερε ο επισκέπτης μου και τους Ιερούς Κανόνες των Οικουμενικών Συνόδων, που απαγορεύουν με αυστηρές ποινές σε Επίσκοπον να κτίσει ναό στην Επαρχία άλλου Επισκόπου, ποιός ξέρει ποιά γνώμη θα σχημάτιζε για τον αποστολέα του ρωσικού εγγράφου! Αλλά αυτή η ενέργεια για μένα ήταν το πρώτο κτύπημα που αισθάνθηκα στην καρδιά μου από ομόδοξο χέρι!

Δυστυχώς ακολούθησαν και άλλα, όπως χειροτονίες Κορεάτου υπό Ρώssου Μητροπολίτου, άλλες ιεροπραξίες του στη Σεούλ, εν αγνοία του Μητροπολίτου Κορέας κλπ. Πόσον επίσης λυπήθηκα, όταν Ναός που έκτισα στο Σόλο της

Ινδονησίας κατελήφθη από Ρώσο Μητροπολίτη και από δεκαετίας και πλέον δεν μας επιτρέπει να λειτουργήσουμε στον ναό αυτόν της Αγίας Τριάδος. Αλλεπάλληλοι οι πόνοι!

Παρά ταύτα η αγάπη μου προς τους ρώσους δεν μειώθηκε.

Προ δεκαετίας, για λόγους υγείας, υπέβαλα την παραίτησή μου στον Οικουμενικό Πατριάρχη από τη θέση του Μητροπολίτου Κορέας, με σκοπό να αποσυρθώ στο Μοναστήρι μας έξω από τη Σεούλ. Η Αγία και Ιερά Σύνοδος δέχτηκε την παραίτησή μου και μου απένειμε τον τιμητικό τίτλο του Μητροπολίτη Πισιδίας-Ατταλείας-Σίδης. Η Μητρόπολη αυτή, για τους γνωστούς λόγους, από το 1922 έμενε χωρίς καθόλου χριστιανούς. Αυτό σήμαινε ότι δεν θα έχω να κάνω τίποτε στην ερημωμένη αυτή Μητρόπολη και θα μπορούσα να ησυχάσω τα τελευταία χρόνια της ζωής μου στο Μοναστήρι μου.

Όμως εκείνες τις ημέρες ο αοίδιμος Πατριάρχης Μόσχας Αλέξιος Β΄, είχε στείλει στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο γράμμα, με το οποίο τον πληροφορούσε ότι στην Αττάλεια είχαν εγκατασταθεί χιλιάδες ρώσοι ορθόδοξοι και τον παρακαλούσε να αναλάβει την ποιμαντική τους μέριμνα, καθώς βρίσκονται σε κανονικό έδαφος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Όταν μου έδωσε ο Πατριάρχης και διάβασα το γράμμα αυτό, για μιά στιγμή είδα τα σχέδιά μου για ήσυχη ζωή να καταρρέουν. Όμως η βαθιά μου αγάπη για τους Ορθοδόξους Ρώσους, που αναζητούσαν καλύτερη ζωή μετά από 70 χρόνια διωγμών και ταλαιπωριών, με έκανε να πω το ναί στον Πατριάρχη και να αναλάβω, με την ευλογία Του, το έργο αυτό. Άρχισε, με τη χάρη του Θεού ο αγώνας για να εξασφαλίσουμε ιερούς ναούς, ιερείς και όλα όσα χρειάζονται, για την κάλυψη των λειτουργικών και πνευματικών αναγκών των εγκατεστημένων στον Νομό Αττάλειας Ορθοδόξων πιστών.

Γνωρίζετε, αγαπητά μου παιδιά, τις προσπάθειες και τις αγωνίες όλων μας τότε, να βρούμε ναό στην Αττάλεια, να τον αγοράσουμε και μάλιστα πανάκριβα, με το τεράστιο ποσόν των 500.000 Ευρώ και ας ήταν ερειπωμένος. Στη συνέχεια να τον αναστηλώσουμε, διακοσμήσουμε, εξοπλίσουμε, ώστε τον Σεπτέμβριο του 2011 να είναι έτοιμος για τα Θυρανοίξια. Όπως όλοι ξέρετε παρόμοιος αγώνας έγινε, για να έχετε και στην Αλάνια τόπο λατρείας. Σε 1.556.406 Ευρώ ανέρχεται, κατά τους επισήμους οικονομικούς απολογισμούς της δεκαετίας αυτής, το συνολικό ποσό που χρειάστηκε να συγκεντρώσουμε, για να καλύψουμε τις πάρα πάνω και πολλές άλλες ανάγκες. Αν δε, σκεφθείτε ότι αυτά τα έργα έγιναν στην περίοδο της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, που όλοι ζούμε, καταλαβαίνετε τις μεγάλες δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε για την εξασφάλιση του ποσού αυτού. Πόσοι Έλληνες από το υστέρημά τους έδιναν ό, τι είχαν για να βοηθήσουν τους ρώσους αδελφούς, που έμεναν τόσα χρόνια αλειτούργητοι, να αποκτήσουν ναούς, για να μπορούν να εκκλησιάζονται και να κοινωνούν.

Και νά, ο άλλος μεγάλος πόνος! Όταν, με τη βοήθεια του Θεού όλα τακτοποιήθηκαν και όλοι σεις αποκτήσατε πλέον τους ιερούς Ναούς σας ανοιχτούς, τους δικούς σας μόνιμους ιερείς, για να σας εξυπηρετούν και αγιάζουν με τα Ιερά Μυστήρια, ήρθε “ὡς κεραυνός ἐν αἰθρίᾳ” η γνωστή πρόσφατη απόφαση της Συνόδου του Μίνσκ: Οι Εκκλησίες στην Αττάλεια είναι σχισματικές, όπως και όλες οι άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες που υπάγονται στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως!

Αλλά κατά την απόφαση της Ρωσικής Συνόδου και ο Επίσκοπος και οι Ιερείς, που αναλάβαμε την διαποίμανσή σας στην Αττάλεια και Αλάγια, μετά από την παράκληση του Πατριάρχου Μόσχας αοιδίμου Αλεξίου Β΄, είμαστε σχισματικοί! Καταλαβαίνετε τον αβάσταχτο πόνο που μου προκάλεσε αυτή η πολεμική ομοδόξων Ιεραρχών του αγαπητού μου Πατριαρχείου Μόσχας. Πόνο πρόσθετο, γιατί η κατάσταση αυτή προξενεί σε μερικούς από σας ταραχή και αναστάτωση με θλιβερές συνέπειες. Δυό πρόσφατα παραδείγματα.

-Είχε κανονίσει μία μητέρα στην Αλάνια, με την συγκατάθεση του αλλοδόξου συζύγου της, να βαπτίσει το παιδί της στην Εκκλησία μας. Ακούει την απόφαση του Μινσκ, ρωτάει γνωστό της ιερέα στη Ρωσία, κι εκείνος της απαγορεύει να κάνει τη βάπτιση στην “σχισματική” κατ’ αυτόν Ορθόδοξη Εκκλησία στην Αλάνια. Κατόπιν αυτού η μητέρα πήρε την απόφαση να αφήσει το παιδί της αβάπτιστο.

-Άλλη περίπτωση. Πεθαίνει μία ρωσίδα. Οι συγγενείς της ερωτούν ιερέα στη Ρωσία τι να κάνουν. Εκείνος τους απαγορεύει να καλέσουν τον Ορθόδοξο Ιερέα της Αττάλειας να κάνει την Νεκρώσιμη Ακολουθία. Αποτέλεσμα· πήγαν και την έθαψαν ως αβάπτιστη!

Άραγε έχουν αναλογισθεί οι Ιεράρχες, που έχουν επωμισθεί την ευθύνη της σωτηρίας ψυχών “ὕπέρ ὧν Χριστός ἀπέθανεν” τις θλιβερές συνέπειες που θα είχε η απόφαση που έλαβαν και την αναστάτωση που θα προκαλούσαν στον Ορθόδοξο κόσμο!

Γι’ αυτό, παιδιά μου, ο πόνος μου κορυφώνεται και για την ψυχική ζημιά που προκάλεσαν στον εαυτό τους τα Μέλη της Ρωσικής Συνόδου του Μίνσκ. Αν δεν συναισθανθούν το ολίσθημά τους θα είναι υπόλογοι ενώπιον του Δικαίου Κριτού: για τη ψυχική ζημιά που προξενούν στους ανά τον κόσμο ορθοδόξους πιστούς, τους οποίους ως φαίνεται καθόλου δεν υπολόγισαν· για το διασυρμό της Ορθοδόξου Εκκλησίας στα μάτια μη χριστιανών και ετεροδόξων· για το σχίσμα που προξενούν στη Μία Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία· για την αγνωμοσύνη και

εχθρότητα στη Μαρτυρική Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, το καταξιωμένον από αιώνων Οικουμενικόν Πατριαρχείο, από το οποίο το ρωσικό Έθνος έλαβε το Φώς του Ευαγγελίου και αναγεννήθηκε.

Αυτό άλλωστε το ανεγνώριζε και ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.

Κύριλλος όταν την 4η Ιουλίου 2009, προσφωνώντας τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο, έλεγε: “Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι την Εκκλησία της Ρωσσίας συνδέουν ιδιαίτερες σχέσεις με τον πρώτο κατά την τάξη των Διπτύχων Πατριαρχικό Θρόνο Κωνσταντινουπόλεως. Από αυτόν λάβαμε το φώτισμα του φωτός της πίστεως και τις αρχές της λόγιας σοφίας, την ναοδομία και την αγιογραφία, τη λειτουργία και όλη την ποικιλία της εκκλησιαστικής διαρθρώσεως”. Είθε να φωτίσει και ενισχύσει ο Θεός τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Μόσχας κ. Κύριλλο να τηρήσει τώρα τα όσα έγραφε την 9ην Φεβρουαρίου 2009 προς τον Οικουμενικόν Πατριάρχη: “Παναγιώτατε... θά καταβάλλομεν όλες τις προσπάθειες, για νά άναδεικνύεται έν όμονοία καί ένώσει τό κάλλος καί ή δόξα τής Όρθοδοξίας”.

Γι’ αυτό αδελφοί, αδελφές και παιδιά μου αγαπητά, σας παρακαλώ όλοι μαζί να συγκροτήσουμε ένα στρατόπεδο προσευχής. Όχι μόνον στις κοινές μας λατρευτικές Συνάξεις στους ιερούς Ναούς μας, αλλά καθημερινά καθένας μας να προσεύχεται θερμά, για το μεγάλο αυτό πρόβλημα που συγκλονίζει σήμερα την Ορθόδοξη Εκκλησία. Να απευθυνόμαστε με πίστη προς την Κεφαλή της Εκκλησίας, τον

Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, ο Οποίος πρό της σταυρώσεώς Του παρακαλούσε τον Πατέρα Του να διασφαλίσει την ενότητα όλων όσων θα πίστευαν εις Αυτόν “ίνα ὡσιν έν, καθώς ήμεΐς”. Και να Τον παρακαλούμε θερμά να παύσει τα σχίσματα των Εκκλησιών. Να φέρει την ειρήνη και την ενότητα σε ολόκληρη την Ορθόδοξη Εκκλησία. Ωστε αυτό που οι άγιοι Άγγελοι έψαλλαν την Νύκτα των Χριστουγέννων να γίνει πραγματικότητας: “Έπί γής ειρήνη, έν άνθρωποις εύδοκία”!

Με θερμές πατρικές εύχές

† Ο Πισιδίας Σωτήριος

[ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠ.ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΓΙΑ ΕΙΣΠΗΔΗΣΗ ΡΩΣ.ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ](#)

Διαβάστε επίσης την επιστολή του Αοιδίμου Πατριάρχου Μόσχας Αλεξίου στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο

[Επιστολή Αοιδίμου Πατριάρχου Μόσχας](#)